

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 13 lipca 2005 r.

w sprawie T-260/97 Camar Srl przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Wspólna organizacja rynku — Banany — Reżim prawny przywozu — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Ustalenie rozmiarów szkody)

(2005/C 229/23)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-260/97, Camar Srl, z siedzibą we Florencji (Włochy), reprezentowana przez adwokatów W. Viscardini Donę, M. Paolina i S. Donę, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnicy: pierwotnie J.P. Hix i A. Tanca, następnie J.P. Hix i F. Ruggeri Laderchi, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) i Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: pierwotnie H. van Vliet, następnie C. Van der Hauwaert i L. Visaggio, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), popieranym przez Republikę Francuską (pełnomocnicy: K. Rispal- Bellanger i C. Vasak, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot ustalenie kwoty odszkodowania, którego zapłata na rzecz skarżącej została zasądzona od Komisji wskutek stwierdzenia nieważności — w wyroku wstępnym Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawach połączonych T-79/96, T-260/97 i T-117/98 Camar i Tico przeciwko Komisji i Radzie, Rec. str. II-2193 — decyzji Komisji z dnia 17 lipca 1997 r. o nieuwzględnieniu wniosku o przyjęcie środków przejściowych złożonego przez skarżącą na podstawie art. 30 rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów (Dz.U. L 47, str. 1), Sąd (czwarta izba), w składzie: H. Legal, prezes izby, P. Mengozzi i I. Wiszniewska-Białecka, sędziowie; sekretarz: J. Palacio González, główny administrator, wydał w dniu 13 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Zasądza się od Komisji na rzecz skarżącej odszkodowanie w wysokości 5 024 192 EUR.
- 2) To odszkodowanie zostanie zrewaloryzowane zgodnie z kryteriami ustalonymi w pkt 139–141 oraz 145 niniejszego wyroku.
- 3) Kwota zrewaloryzowanego odszkodowania zostanie powiększona o odsetki za zwłokę naliczone za okres od dnia wydania niniejszego wyroku aż do dnia całkowitej spłaty. Stopa procentowa, którą należy zastosować, zostanie obliczona na podstawie stopy ustalonej przez EBC dla głównych operacji refinansowych dla okresu

będącego podstawą ich naliczania, powiększonej o dwa punkty procentowe.

- 4) Zasądza się od Komisji 90 % kosztów poniesionych na tym etapie niniejszego postępowania, który nastąpił po wydaniu wyroku z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawach połączonych T-79/96, T-260/97 i T-117/98 Camar i Tico przeciwko Komisji i Radzie, Rec. str. II-2193.
- 5) Zasądza się od Rady 10 % kosztów poniesionych na tym etapie niniejszego postępowania, który nastąpił po wydaniu wyroku z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawach połączonych T-79/96, T-260/97 i T-117/98 Camar i Tico przeciwko Komisji i Radzie, Rec. str. II-2193.
- 6) Republika Francuska pokrywa swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 357 z 22.11.1997

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 18 lipca 2005 r.

w sprawie T-241/01 Scandinavian Airlines System AB przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienie — Transport lotniczy — Rozporządzenie (EWG) nr 3975/87 — Zgłoszone porozumienia — Porozumienie wykraczające poza ramy zgłoszenia — Podział rynków — Grzywna — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Waga naruszenia — Komunikat w sprawie niewymierzania grzywien lub ograniczenia ich wysokości — Okoliczności łagodzące — Nieograniczone prawo orzekania)

(2005/C 229/24)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-241/01 Scandinavian Airlines System AB z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja), reprezentowanego przez adwokata M. Kofmanna, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: P. Oliver i W. Wils, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosek o stwierdzenie

nieważności art. 2 decyzji 2001/716/WE z dnia 18 lipca 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE oraz art. 53 umowy o EOG (sprawa nr COMP.D.2 37.444 — SAS/Maersk Air oraz sprawa nr COMP.D.2 37.386 — Sun-Air przeciwko SAS i Maersk Air) (Dz.U. L 265, str. 15) w zakresie w jakim ustala on wysokość grzywny nałożonej na skarżącego na 39 375 000 EUR, ewentualnie wniosek o zmniejszenie kwoty tej grzywny, Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba), w składzie: J. Azizi, prezes, M. Jaeger i F. Dehousse, sędziowie, sekretarz: D. Christensen, administrator, wydał w dniu 18 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący poniesie własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 369 z 22.12.2001.

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 27 lipca 2005 r.

w sprawach połączonych od T-49/02 do T-51/02 Brasserie nationale SA (dawniej Brasseries Funck-Bricher et Bofferding) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Porozumienia — Luksemburski rynek piwa — Grzywny)

(2005/C 229/25)

(Język postępowania: francuski)

W sprawach połączonych od T-49/02 do T-51/02 Brasserie nationale SA (dawniej Brasseries Funck-Bricher et Bofferding), z siedzibą w Bascharage (Luksemburg), reprezentowana przez A. Carneluttiego i L. Schiltza, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, Brasserie Jules Simon et Cie SCS, z siedzibą w Wiltz (Luksemburg), reprezentowana przez A. Carneluttiego i J. Mosara, avocats, Brasserie Battin SNC, z siedzibą w Esch-sur-Alzette (Luksemburg), reprezentowana przez A. Carneluttiego i M. Santiniego, avocats, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: W. Wils i A. Bouquet, z adresem do dorę-

czeń w Luksemburgu), mających za przedmiot, po pierwsze, wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji 2002/759/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/37.800/F3 — Brasseries luxembourgeoises) (Dz.U. 2002, L 253, str. 21), w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących, a po drugie wniosek o stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakłada się w nim grzywny na skarżących, lub ewentualnie o zasadnicze obniżenie wysokości tych grzywien, Sąd (druga izba), w składzie A.W.H. Meij, prezes, N.J. Forwood i I. Pelikánová, sędziowie; sekretarz: I. Natsinas, administrator, wydał w dniu 27 lipca 2005 r. wyroki, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Skarżący obciążeni zostają kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 109 z 4.5.2002

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 13 lipca 2005 r.

w sprawie T-242/02 The Sunrider Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Słowny znak towarowy TOP — Odmowa rejestracji — Artykuł 115 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Pojęcie „informacji pisemnych” — Naruszenie zasady rozsądnego terminu — Naruszenie prawa do obrony — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94)

(2005/C 229/26)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie T-242/02 The Sunrider Corp., z siedzibą w Torrance, Kalifornia (Stany Zjednoczone), początkowo reprezentowana przez adwokata M. Brę, a następnie przez adwokata N. Dontasa, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego